

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
5. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน

6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

7. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

8. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน

9. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

10. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

11. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย อยู่ในระดับปานกลาง

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย แตกต่างกัน

4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสังกัดแตกต่างกัน

6. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชาแตกต่างกัน

7. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

8. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน

9. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา มีความสัมพันธ์กันทางบวก

10. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 64 คน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 82 คน ครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 4,764 คน และครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน จำนวน 1,234 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 6,144 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้าง

ถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า 43) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คนซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำแต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 74 คน และครูผู้สอน จำนวน 296 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และสังกัดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ เรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.70 – 1.00 และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเท่ากับ 0.806 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนรายข้ออยู่ระหว่าง 0.282 – 0.687 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

เท่ากับ 0.949 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนรายข้ออยู่ระหว่าง 0.321 – 798

3.2 แบบสัมภาษณ์แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

4.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 4.2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

4.4 การวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิง เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) และสร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 การตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยประเมินความสอดคล้องของนิยามศัพท์เฉพาะและข้อความของตัวแปรแต่ละตัวแปร โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

5.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

5.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3.2 สมมติฐานข้อ 3, 5, 6 และ 8 ใช้การทดสอบที (t - test) ชนิด Independent Samples

5.3.3 สมมติฐานข้อ 4, และ 7 ใช้การทดสอบเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé - Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.3.4 สมมติฐานข้อ 9 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient)

5.3.5 สมมติฐานข้อ 10 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย สรุปลงได้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ ด้านสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และด้านการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ตามลำดับ

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

6. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน มีเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกันคือด้านการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนสำคัญที่สุด ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านนักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม (X_1) กับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนโดยรวม (Y_1) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.74 ส่วนภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน และประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนทั้ง 8 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน (X_2) ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ (X_5) ด้านการพัฒนาผู้เรียน (X_3) ด้านการพัฒนาครู (X_4) และด้านกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ (X_1) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.202, 0.250, 0.175, 0.146 และ 0.109 ตามลำดับ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ได้ร้อยละ 55.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.294

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 0.889 + 0.172 X_2 + 0.224 X_5 + 0.143 X_3 + 0.120 X_4 + 0.094 X_1$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z' = 0.202 Z_{x2} + 0.250 Z_{x5} + 0.175 Z_{x3} + 0.146 Z_{x4} + 0.109 Z_{x1}$$

11. แนวทางแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 5 ด้าน ที่ต้องได้รับการพัฒนา ประกอบด้วย ด้านการกำหนดเป้าหมายและพันธกิจการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านพัฒนาครู และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สรุปจากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

11.1 ด้านการกำหนดเป้าหมายและพันธกิจการเรียนรู้

11.1.1 ผู้บริหารที่ดีควรมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและพันธกิจของโรงเรียนเพื่อให้มีแนวทางที่หลากหลายนำไปพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนต่อไป

11.1.2 ต้องกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ให้ชัดเจนโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ นโยบาย และเป้าหมายของหลักสูตร กำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง และสื่อสารให้เข้าใจตรงกัน

11.1.3 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการกำหนดเป้าหมายทางวิชาการ และแนวทางพัฒนาสู่ความสำเร็จ

11.1.4 จัดให้ครูและบุคลากรศึกษาดูงานโรงเรียนที่ปฏิบัติเป็นเลิศในด้านการบริหารงานวิชาการ

11.1.5 จัดระบบการนิเทศการดำเนินงานวิชาการ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมาย

11.1.6 ผู้บริหารควรพัฒนาความรู้ความสามารถให้เชี่ยวชาญให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมจนถึงขั้นระดับมืออาชีพ มีทัศนคติเชิงบวกเปิดใจกว้าง ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน รับผิดชอบกล้าตัดสินใจ มีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ ทำงานเป็นทีมได้

11.1.7 คำนึงถึงความต้องการของชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษานั้น เพื่อพัฒนา กำหนดพันธกิจการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนตามที่ชุมชนต้องการ

11.2 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน

11.2.1 ในการบริหารจัดการหลักสูตร ผู้บริหารควรเป็นผู้นำในการจัดการหลักสูตร ต้องเข้าใจหลักสูตรอย่างชัดเจน สามารถนำไปอธิบายให้ครูเข้าใจ และสามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษา

11.2.2 มีการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร มีการจัดระบบข้อมูลโรงเรียน ระบบข้อมูลนักเรียน ครูบุคลากร ผู้รู้ในชุมชน อาชีพของประชากรในพื้นที่ การพัฒนาการเรียนรู้และกำหนดแนวทางติดตามและประเมินหลักสูตรเป็นระยะ

11.2.3 ควรศึกษาความต้องการของชุมชน เพื่อกำหนดหลักสูตรในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม ศึกษาหลักสูตรของต่างประเทศเพื่อการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัย

11.2.4 ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้เหมาะสม สนับสนุนให้ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ควรหานวัตกรรมใหม่ๆ นำเสนอให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้ เพื่อพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

11.2.5 ควรจัดอบรมการพัฒนาหลักสูตรโดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้มาให้ความรู้บุคลากรในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มทักษะในการใช้หลักสูตรให้ถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุด

11.2.6 มีการนิเทศกำกับติดตามพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ประเมินผลการเรียนปฏิบัติงาน

11.3 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

11.3.1 มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อบรมเชิงปฏิบัติการ และมีกิจกรรมประเมินผลการปฏิบัติงาน และหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

11.3.2 กำหนดแผนในการพัฒนาผู้เรียนทางด้านวิชาการ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ครอบคลุมทุกด้าน

11.3.3 ผู้บริหารโรงเรียนต้องเข้าใจการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาผู้เรียนทั้งความรู้ ความสามารถทักษะ อารมณ์ และการเห็นคุณค่าในตัวเอง

11.3.4 ผู้บริหารควรเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี เป็นแบบอย่างที่ดีในการหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนการสอน

11.3.5 สนับสนุนให้ครูค้นหารูปแบบการสอนใหม่ๆ ในการสอนนักเรียน ให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนมีเวลาเพียงพอในการศึกษาค้นคว้า โดยการศึกษาแบบสืบเสาะหาความรู้ เช่น การพัฒนาห้องสมุด จัดทัศนศึกษาตามแหล่งเรียนรู้ต่างๆ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรและกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

11.3.6 สร้างแรงจูงใจให้ครูผู้สอนและจัดหาสิ่งจูงใจสำหรับนักเรียนเพื่อพัฒนา และแก้ไขปัญหาของผู้เรียน

11.4 ด้านการพัฒนาครู

11.4.1 สนับสนุนให้ครูได้พัฒนาความรู้ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการและสนับสนุนให้ทำวิจัย อบรมสัมมนา ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ สนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ใช้กระบวนการนิเทศภายในเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาครูด้านวิชาการ

11.4.2 ส่งเสริมให้ขวัญกำลังใจในการพัฒนาและปฏิบัติหน้าที่ทางวิชาการ มีการชมเชย เชิดชูเกียรติ ตามโอกาส ตามความเหมาะสม

11.4.3 ส่งเสริมให้ครูสามารถแก้ปัญหาผู้เรียน เช่น ปัญหาผู้เรียนขาดวินัย ปัญหาผู้เรียนเรียนไม่เก่ง ให้มีความสอดคล้องระหว่างการเรียนการสอนจะเป็นครูสอนที่มีประสิทธิผล

11.4.4 มีการจัดกระบวนการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ให้ครูเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก้าวทันนวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน

11.4.5 ผู้บริหารต้องเป็นตัวอย่างในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาตนเอง สามารถนำมาให้ความรู้ต่อบุคลากรได้ เป็นที่ปรึกษาเพื่อให้ครูสามารถเข้าถึงผู้บริหารได้เพื่อให้มีส่วนร่วมพัฒนาโรงเรียนด้วยกัน

11.5 ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

11.5.1 จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จัดสัญญาณอินเทอร์เน็ต มีมุมหนังสือ พัฒนาอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้หลากหลาย มีการนำเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการพัฒนางานวิชาการและการเรียนการสอน

11.5.2 ผู้บริหารควรมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการพูด มีบุคลิกลักษณะที่ดี เพื่อพัฒนาผู้เรียน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้

11.5.3 สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน โดยให้รางวัลกับนักเรียนที่เรียนดี และนักเรียนที่มีความประพฤติดี หรือมอบเป็นทุนการศึกษา ครูและผู้เรียนต้องมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันที่ดี

11.5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบรรยากาศการเรียนรู้ สามารถเข้าร่วมการแข่งขันทั้งภายในประเทศและระดับนานาชาติ

11.5.5 ศึกษาดูงานโรงเรียนที่ปฏิบัติเป็นเลิศด้านการจัดบรรยากาศ การเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัย อภิปรายผลตามผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการบริหาร จัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการจัดเวลาเพื่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียน มีการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ และให้ความสำคัญแก่การบริหาร หลักสูตร และการเรียนการสอน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียน รวมไปถึงผู้บริหารให้ความสำคัญต่อ เป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน เป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งฤดี อุทุม (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้านพบว่า ด้านการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพโดยใช้การวิจัยเป็นฐานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลที่หลากหลายในการพัฒนา รองลงมา คือ ด้านการสร้างและพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้นำของบุคลากร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ผลการวิจัยของ ญัฐชนก ชัยศรี (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการบริหารงานหลักสูตรและการสอน รองลงมา ได้แก่ การกำกับติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการกำหนดพันธกิจของโรงเรียน ผลการวิจัยของ กัญยรัตน์ ศรีเนตร (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า โดยรวมและองค์ประกอบหลัก ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน และด้านการส่งเสริมบรรยากาศของวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ จุฑาทิพย์ ชัยบัณฑิต (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 16 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ในภาพรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการประเมินผลการสอนของครู ด้านมุมมองต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านหลักสูตร ด้านการวางแผน เพื่อพัฒนาความก้าวหน้า ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และด้านการจัดโครงการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และด้านการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประสิทธิผลงานวิชาการเป็นผลสำเร็จที่เกิดจากการปฏิบัติงานทางวิชาการของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ เพราะในปัจจุบัน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรที่ทำงานด้านการศึกษาในประเทศกัมพูชา มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น สามารถบริหารจัดการ และจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสพผลสำเร็จสูงสุดต่อผู้เรียน อาจจะเป็นเนื่องมาจากหลักสูตรสถานศึกษาในประเทศกัมพูชามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับท้องถิ่น โดยที่สาระหลักสูตรทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มี ความสมดุลทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการสนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จนสามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง จึงทำให้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐพงศ์ บุญยารมย์ (2553, หน้า 107 – 111) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดนครพนม พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยของ ทรงยศ แก้วมงคล (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโดยรวมของโรงเรียนดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยของ อโนทัย ประสาน (2555, หน้า 36 – 43) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยของ สอนนารินทร์ ปัทม (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ปัจจัยการบริหารงาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของ

ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษา
 ชั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ นันทนา เทพิน (2556, บทคัดย่อ)
 ได้ศึกษาปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต
 23 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็น
 ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของ
 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของ
 ผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตาม
 สถานภาพ พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนต่างมีความคาดหวังให้ตัวผู้บริหารนั้นมี
 ภาวะผู้นำทางวิชาการในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการกำหนดเป้าหมายและพันธกิจการ
 เรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้าน
 การพัฒนาครู และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งทุกคนต่างมีความคาดหวังใน
 ตรงนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารงานในโรงเรียนด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นการ
 ให้ความสำคัญต่อเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยเน้นที่การจัดเวลาเพื่อการจัด
 กิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียน มีการรายงานผลการเรียนและ
 ผลพัฒนานักเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ รวมไปถึงการสนับสนุนให้ครู
 ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความรู้ และทักษะในการปฏิบัติการจัดการ
 เรียนการสอนและการพัฒนานักเรียน และภายในโรงเรียนมีการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีสร้าง
 บรรยากาศที่มีระเบียบ สะอาด และปลอดภัย ด้วยความคาดหวังในสิ่งต่างๆ เหล่านี้จึงทำ
 ให้ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐพงศ์
 บุญยารมย์ (2553, หน้า 107 – 111) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ
 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดนครพนม พบว่าผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีความ
 คิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยของ รัชดาพร
 วรธนจันทร์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของ
 ผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทาง

วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธาน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไม่แตกต่างกัน และผลการวิจัยของ นันทนา เทพิน (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ไม่แตกต่างกัน

4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานมากกว่าผ่านการทำงานในรูปแบบที่หลากหลาย เจอผู้บริหารที่แตกต่างกัน มากมาย จึงทำให้ได้เรียนรู้และมีมุมมองความคิดเห็นที่มากกว่า ซึ่งผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าเป็นผู้ที่เกิดในยุคสมัยใหม่ที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และมีความก้าวหน้า ทันสมัยในทุกๆ เรื่อง อาจมีความคาดหวังในตัวผู้บริหารว่าควรมีภาวะผู้นำทางวิชาการใน ด้านที่เข้ากับปัจจุบันและเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษา จึงอาจมองภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารในมุมมองที่ต่ำกว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กันยารัตน์ ศรีเนตร (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม รายองค์ประกอบและ รายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้นองค์ประกอบการจัดการด้านการ

เรียนการสอนโดยรวม และด้านนิเทศและประเมินผลด้านการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารเป็นสิ่งที่ครูต้องการ เพราะถ้าหากผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางวิชาการการบริหารงานด้านวิชาการก็จะเป็นไปได้ด้วยความราบรื่น ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ครูทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนเอกชนต่างก็ต้องการผู้บริหารที่มีคุณสมบัติมีภาวะผู้นำทางวิชาการไม่ต่างกัน ดังคำสัมภาษณ์ของนักวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ประกอบด้วย ไชยา ภาวะบุตร (สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2561) ได้เสนอว่า ผู้บริหารควรกำหนดเป้าหมายชัดเจน โดยการสื่อสารกับคุณครูให้เข้าใจในการพัฒนาผู้เรียน เมื่อกำหนดพันธกิจชัดเจนแล้วต้องมีการพูดคุยกันให้มีความเข้าใจตรงกัน โดยพิจารณาความสามารถของครูและบุคลากรด้วย ผู้บริหารต้องเข้าใจหลักสูตรให้ชัดเจนและสามารถอธิบายแนะนำให้ครูเข้าใจ อีกทั้งผู้บริหารต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการหาความรู้เพื่อให้คุณครูและนักเรียนซึมซับ เมื่อผู้บริหารได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ๆ แล้วนำมาบอกกล่าวให้ครูและนักเรียนได้ฟัง ซึ่งผู้บริหารทุกคนต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการเหล่านี้ จึงอาจทำให้มุมมองของผู้ที่อยู่ในโรงเรียนต่างสังกัดกันไม่แตกต่างกัน Bunheng Norng (สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2561) ได้เสนอว่า ผู้บริหารต้องสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูและนักเรียนที่สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถให้เป็นที่ประจักษ์และยอมรับของทุกคน ผู้บริหารต้องเป็นตัวอย่างในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาตนเอง สามารถนำมาให้ความรู้ต่อบุคลากรของตนได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้บริหารทุกคนต้องมี ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และ Chamraen Phath (สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2561) ได้เสนอว่า การรับรู้และความคาดหวังของทุกคนคือต้องการผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ เก่ง มีความรู้ความสามารถ สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลหรือเอกชนต่างก็ต้องการผู้บริหารแบบนี้ ความคิดเห็นจึงไม่ต่างกัน

6. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตามสถานภาพ

โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกันคือด้านการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนต่างมีความคาดหวังในประสิทธิผลงานวิชาการเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็ด้านผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน ด้านผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ ด้านหลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น ด้านแหล่งเรียนรู้หลากหลาย สื่อ และอุปกรณ์เทคโนโลยีทันสมัย ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งทุกคนต่างคาดหวังให้การดำเนินงานเหล่านี้ออกมาดี และต่างมีส่วนในการทำให้เกิดประสิทธิผลเหล่านี้ด้วยกัน จึงอาจทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับด้านการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ที่แตกต่างกันโดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของครูผู้สอน จึงมีความใกล้ชิดและได้ปฏิบัติงานจริงทำให้มีความคิดเห็นมากกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สอนนารินทร์ บัณฑุม (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยของ เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยของ รัชดาพร วรรณจันทร์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานไม่แตกต่างกัน และผลการวิจัยของ นันทนา เทพิน (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ

บริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ไม่แตกต่างกัน

7. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าผ่านการทำงานวิชาการในโรงเรียนมานาน และมีประสบการณ์ในการทำงานในด้านต่างๆ มาก่อน ทำให้มีความคิดเห็นมากกว่า ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าเกิดในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา อาจทำให้มีความคาดหวังในการจัดการศึกษา ในประสิทธิผลงานวิชาการมาก แต่ในสภาพความเป็นจริงไม่ได้เป็นไปตามความคาดหวังจึงทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านนี้้นน้อยกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อโนทัย ประสาน (2555, หน้า 36 – 43) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านนักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารและครูที่สังกัดโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ต่างมีความต้องการและความคาดหวังเกี่ยวกับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน เพราะทุกคนต่างมุ่งหวังให้งานประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน และในการทำงานวิชาการภายในโรงเรียน แต่ด้านนักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานแตกต่างกันโดยที่ผู้ที่อยู่ในโรงเรียน

รัฐบาลมีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนเอกชน อาจเป็นเพราะว่าในโรงเรียนรัฐบาลต้องแข่งขันกับการพัฒนาของโรงเรียนเอกชน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกคนต่างมุ่งหวังให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานกำหนด แต่ในทางกลับกันโรงเรียนเอกชนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระภายในมาตรฐานที่กำหนด และต้องแข่งขันกับตัวเองเพื่อคุณภาพของโรงเรียน จึงทำให้คุณภาพของโรงเรียนมีมากกว่า และในส่วนของความร่วมมือของชุมชนที่แตกต่างกันโดยที่ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนรัฐบาล อาจเป็นเพราะว่าในโรงเรียนเอกชนนั้นต้องอาศัยความร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศเป็นอย่างมาก แต่ขณะที่โรงเรียนรัฐบาลไม่ได้มีความกดดันในการแข่งขัน จึงทำให้การมีส่วนร่วมของชุมชนน้อย ดังคำสัมภาษณ์ของนักวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ประกอบด้วย ไชยา ภาวะบุตร (สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2561) ได้เสนอว่า คนทำงานทุกคนไม่ว่าจะทำงานที่ไหนก็ย่อมอยากให้เกิดความสำเร็จในการทำงานทั้งนั้น ผู้ที่อยู่ในโรงเรียนรัฐบาล และผู้ที่อยู่ในโรงเรียนเอกชนต่างมุ่งหวังให้การทำงานในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเช่นกัน จึงอาจทำให้ไม่ได้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน Bunheng Nornng (สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2561) ได้เสนอว่า การทำงานนั้นจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าทำงานที่ไหน แต่ขึ้นอยู่กับว่าทำงานอย่างไร ครูที่สอนในโรงเรียนเอกชน และครูที่สอนในโรงเรียนรัฐบาล ต่างก็มุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้และเป็นคนดี จึงไม่แปลกที่ที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และ Chamraen Phath (สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2561) ได้เสนอว่า การทำงานด้านการบริหารหลักสูตรควรศึกษาความต้องการของชุมชนเพื่อกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน ศึกษาหลักสูตรของต่างประเทศเพื่อการผลิตหลักสูตรที่ทันสมัย สนับสนุนให้ครูมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน ควรหานวัตกรรมใหม่ๆ ทั้งเรื่องการพัฒนาหลักสูตรและเทคนิคการสอนต่างๆ นำเสนอให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้องทำทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและประสิทธิผลงานวิชาการในโรงเรียน

9. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม (X_1) กับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนโดยรวม (Y_1) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.74 ส่วนภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน และ

ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนทั้ง 8 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน มีความเข้าใจและมีความคิดเห็นว่าจะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กันทางบวก เพราะภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในทุกๆ ด้าน คือลักษณะที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาทั้งผู้เรียนและครู รวมไปถึงการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนทั้งสิ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐชนก ชัยศรี (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยขอ สิริมา งามศุภกร (2552, หน้า 73 – 79) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดเทศบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยของ ญัฐพงศ์ บุญอารมย์ (2553, หน้า 107 – 111) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ มีความสัมพันธ์กันทางบวก ผลการวิจัยของจุฑาทิพย์ ชัยบัณฑิต (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 16 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ ด้านการประเมินผลการสอนของครู และคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ด้านมุมมองต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านหลักสูตร ผลการวิจัยของ รัชดาพร วรรณจันทร์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของ

ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.58 และผลการวิจัยของ นันทนา เทพิน (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 สัมพันธ์กันเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน (X_2) ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ (X_5) ด้านการพัฒนาผู้เรียน (X_3) ด้านการพัฒนาครู (X_4) และด้านกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ (X_1) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.202, 0.250, 0.175, 0.146 และ 0.109 ตามลำดับ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ได้ร้อยละ 55.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.294 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนเป็นผลสำเร็จในการบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียน ซึ่งภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งในด้านที่สามารถพยากรณ์ได้ดีที่สุดคือด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน อาจเป็นเพราะว่าการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นการดำเนินการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา มีการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลตามมาตรฐานและแนวทางที่กำหนด ซึ่งโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ จะต้องมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดี เพราะหลักสูตรเหมือนเสมือนเข็มทิศในการนำทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนว่าจะไปในทิศทางใด เพราะการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดจึงจะประสบ

ความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา นอกจากนี้ความสำเร็จของการจัดการศึกษาหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นประสิทธิผลของงานวิชาการของโรงเรียน จะประสบความสำเร็จและเกิดประสิทธิผลได้นั้นต้องอาศัยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพราะการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เป็นการดำเนินการส่งเสริมบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์ และหาแนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ของผู้บริหาร เพราะหากบรรยากาศในการเรียนรู้ดี ผู้เรียนย่อมเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนรู้ควรเป็นบรรยากาศที่น่าค้นหา ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างเต็มที่โดยมีครูเป็นผู้คอยสนับสนุนให้คำชี้แนะในการเรียน อาศัยการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนเป็นการกำหนดแนวทางการพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร และมาตรฐานชาติ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ตลอดจนการกำกับติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน และการวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เพราะผู้เรียนถือเป็นเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษา หากผู้เรียนเกิดการพัฒนานั้นหมายความว่าจัดการศึกษาประสบความสำเร็จย่อมเกิดประสิทธิผลทางด้านงานวิชาการตามมา อาศัยการพัฒนาครู เพราะการพัฒนาครูเป็นการดำเนินงานด้านการส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครูเป็นเสมือนฟันเฟืองในการพัฒนาด้านงานวิชาการ เพราะครูเป็นผู้สอนหนังสือ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ รวมถึงปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมอันดีงามให้เกิดในตัวผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะเป็นตัวสะท้อนประสิทธิผลงานวิชาการนั่นเอง หากครูได้รับการพัฒนาแน่นอนว่าผลลัพธ์ย่อมไปตกที่ตัวนักเรียนด้วย การพัฒนาครูจึงเป็นอีกตัวแปรที่สำคัญทางด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ต้องมีเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนต่อไป และอันดับสุดท้ายคือการกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้เป็นความสามารถและพฤติกรรมในการวางแผนงานในการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา โดยกำหนดเป้าหมาย และให้ความสำคัญสูงสุดต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนได้ อาจเป็นเพราะว่าการกำหนดเป้าหมายและพันธกิจการเรียนรู้มีความสำคัญรองๆ มาจากการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การพัฒนานักเรียน รวมไปถึงการพัฒนาครู เป้าหมายถือว่าเป็นส่วน

สำคัญก็จริงแต่ประสิทธิผลงานวิชาการจะไม่เกิดขึ้นเลยหากไม่มีตัวแปรก่อนหน้าเข้ามาเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉัตรชัย ไชยมงค์ (2552, หน้า 92-94) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน มีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 64.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีอิทธิพลประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านเป็นผู้คิดริเริ่มในงานวิชาการ ด้านเป็นผู้รู้จักปรับปรุงงานวิชาการ ด้านเป็นผู้ให้การยอมรับงานวิชาการ และด้านเป็นผู้เข้าสังคมได้ดีเพื่อประโยชน์ในงานวิชาการ ผลการวิจัยของ ชนาภาญจน์ เจริญชนม์ (2553, หน้า 197 - 204) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยแบ่งภาวะผู้นำทางวิชาการออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน และด้านการบริหารงานด้านวิชาการ พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 68.7 ผลการวิจัยของ ญัฐพงศ์ บุญยารมย์ (2553, หน้า 107 - 111) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา มีจำนวน 5 ด้าน โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการพัฒนาครู และด้านกำหนดเป้าหมาย และ

พันธกิจการเรียนรู้ ตามลำดับ ดังนั้นควรพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ด้านดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยในการบริหารจัดการหลักสูตร ผู้บริหาร ควรเป็นผู้นำในการจัดการหลักสูตร ต้องเข้าใจหลักสูตรอย่างชัดเจน สามารถนำไปอธิบาย ให้ครูเข้าใจ และสามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการ การศึกษาเพื่อส่งผลถึงประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศ กัมพูชา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ด้านการบริหารจัดการ หลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ และ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ ในการบริหารงานควรมีการเสริมสร้างความรู้ ความ เข้าใจ และเสริมทักษะการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้ สามารถนำไปพัฒนาประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อ แก้ปัญหาและพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงาน วิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา และเมืองอื่นๆ ต่อไป